

nansudvalget, hvorvidt man vil kunne forhøje denne i Virkeligheden ret lave Ration.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Niels Frederiksen: Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer med at gennemgaa alle de Ændringsforslag, der er stillede ved Sagens Behandling i Udvalget. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale mine Meningsfæller at stemme for alle de Ændringsforslag, der er stillede af Udvalget. Det er Ændringsforslag, der alle uden Undtagelse gaar ud paa at begrænse den ved Lovforslagets Forelæggelse forlangte Bemyndigelse for Landbrugsministeren, saaledes at man i vigtige Spørgsmaal kan faa Rigsdagens Medvirkning, i hvert Fald Forhandling med Rigsdagen, inden Afgørelsen træffes. Paa dette Omraade vil jeg kun gøre opmærksom paa, at det, der angaar Brødkornsrationernes Størrelse, efter min Opfattelse er det vigtigste.

Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at de Ændringsforslag, der er stillede af Mindretallet under Nr. 8 og mig, er omtalte i Betænkningen og angaar 3 Spørgsmaal. Jeg har ret udførligt omtalt disse Forhold ved Sagens første Behandling og skal i det væsentlige henvise til mine Udtalelser der, men jeg vil dog her anføre følgende: Efter at der nu for Udvalget foreligger Oplysninger om Størrelsen af de Beholdninger af Foderkorn, som man kan regne er her i Landet eller er svømmende eller indkøbte til senere Afskibning, vil jeg for mit Vedkommende endnu mere indtrængende anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der fastholder Udførselsforbudet for Vaarkorn. Af de Oplysninger, der foreligger, fremgaar det, at vi alt i alt har ca. 1 Mill. Tdr. Majs. Hvis man ved denne Lov opnaar, at vi faar en betydelig Eksport af Vaarkorn, og man ogsaa tilstræber en Eksport af Vintersæd, saa skal denne Eksport afgjort erstattes ved en i Forhold til tidligere Aar forøget Import af Foderkorn, thi vore Beholdninger er i saa Fald meget smaa. Jeg tror derfor, at hvis man ved Opkøb af Byg med Eksport for Øje unddrager Omsætningen og Foderforbruget dette Korn i Begyndelsen af Høstaaret, vil den Situation meget snart komme til at foreligge, at Beholdningerne og Tilførslerne bliver ret knappe, og at Priserne derved strammes, som de gør ved enhver Lejlighed. Jeg advarer indtrængende imod at gaa bort fra et Udførselsforbud.

Det andet Ændringsforslag, Nr. 15,

gaar ud paa at bemyndige Landbrugsministeren til at træffe Aftale med Skibsarten og til gennem Centralindkøb for Statens Regning at tilføre Landet de størst mulige og billigst mulige Foderstofmængder. Heller ikke om dette Forslag skal jeg fremføre ret meget, men henholde mig til tidligere Udtalelser. Jeg mener, at man her gaar en bedre Vej end den, der er foreslaet af Flertallet i Ændringsforslag Nr. 6. Man søger her uden at øge Statskassens Udgifter og Risiko at skaffe Ombytningsvarer i tilstrækkelig Mængde til de Landmænd, der skal aflevere deres Vintersæd, enten ved direkte at give Ombytningskorn eller ved at holde Priserne saa langt nede, at Kornprisen bliver tilstrækkelig.

Maa jeg, medens jeg er ved dette Ændringsforslag, Nr. 15, have Lov til at fremsætte nogle Betæneligheder angaaende Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af et Flertal og tiltraadt af Ministeren, og begrundet, hvorfor jeg ikke kan tilraade at stemme for dette. Det gaar som nævnt af Ordføreren ud paa i det Tilfælde, at Majsprisen gaar op over Gennemsnittet 37 Kr., at forhøje Brødkornsprisen med samme Sum, som Majsprisen stiger med. Jeg har en Del saglige Betæneligheder ved dette Forslag og vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvordan det skal forstaas. Under Behandlingen i Udvalget var det en Forudsætning, at de Majspartier, der nu er solgte for cif 35 Kr., skulde medregnes i de Partier, der danner Grundlaget for Gennemsnitsberegningen. Men skal det forstaas paa den Maade, at man tager den ugentlige Cifpris Vinteren igennem, og Gennemsnittet af denne da bliver den Pris, der skal afregnes efter, eller skal man tage Gennemsnitsprisen for de virkelig indkøbte Mængder af Foderstoffer til Danmark? Her er der nemlig en væsentlig Forskel. Hvis man lægger den ugentlige Cifpris til Grund for Beregning af den Bonusbetaling, der skal foregaa, kommer man til et andet Resultat, end hvis man lægger til Grund Gennemsnitsprisen for de Mængder af Foderstoffer, der virkelig er kommet til Landet. For at illustrere det nærmere vil jeg sige, at man kunde tænke sig en kort Periode med meget høje Noteringer, hvor der intet Indkøb af Betydning var sket til Danmark, medens der til meget lave Noteringstider var indkøbt betydelige Partier til Danmark saa billigt, at det ikke paa nogen Maade gav Anledning til nogen Bonusbetaling; men hvis de meget høje Cifnoteringer skal medregnes, kan de for-